Мандрівка пахне, аж серце п'яне!
Спадають краплі у сніжний дзбан.
Замети скляться, готові сани,
Дорога прагне подорожан.

Іржуть тихенько гарячі коні,
І рвуть оброті, і в землю б'ють,
І встало сонце на оболоні —
Додому, друзі! В щасливу путь!

16 лютого 1943 р., Уфа